

— Opći je sud pogrešno pretpostavio da registracija jednog utora prikazanog u osporenom znaku ne može spriječiti Pirellijeve konkurente da izrađuju i stavljaju na tržište gume koje imaju iste ili slične utore. Iako se gazni sloj gume sastoji od kombinacije i interakcije različitih elemenata, barem dio javnosti bi mogao prepoznati različite vrste utora na gaznom sloju gume.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 40/94 od 20. prosinca 1993. o žigu Zajednice (SL 1994., L 11, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. siječnja 2019. uputila Audiencia Provincial de Zaragoza (Španjolska) — Ibercaja Banco, S.A. protiv TJ i UK

(predmet C-13/19)

(2019/C 148/13)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Zaragoza

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ibercaja Banco, S.A.

Tuženici: TJ i UK

Prethodna pitanja

1. Može li se, s obzirom na članak 3. Direktive 93/13 ⁽¹⁾, izmjena odredbe o najnižoj kamatnoj stopi u obliku u kojem je sklopljen sporazum, kako je navedeno u činjeničnom stanju, smatrati općim ugovornim uvjetom?
2. Može li se, u istim okolnostima, odricanje od podnošenja sudskih tužbi protiv banke smatrati općim ugovornim uvjetom, odnosno ugovornim uvjetom koji je u svojstvu ponuditelja sastavio prodavatelj robe ili pružatelj usluga kao uvjet općenite naravi i u odnosu na čiji sadržaj nije pruženo nikakvo objašnjenje potrošaču koji je stranka ugovora?
3. Jesu li u tim okolnostima, kada su posljedice navedenog općeg uvjeta iznimno važne za potrošača, ispunjeni zahtjevi jasnoće, transparentnosti, stvarnog razumijevanja financijskog tereta, pružanja informacija prije sklapanja ugovora i pojedinačnog pre-govaranja, navedeni u člancima 3. i 4. Direktive 93/13?
4. Treba li, radi utvrđivanja nepoštenosti ugovorne odredbe (članci 4. i 5. Direktive 93/13), obveza pružanja informacija prije sklapanja ugovora biti ista ili čak veća kada se sporazum odnosi na ublažavanje vjerojatno ništavog uvjeta (konkretne financijske posljedice ublažavanja, upućivanje na sudsku praksu uspostavljenu u tom pogledu i njezine konkretne učinke itd.)?
5. Je li primjerak koji je potrošač vlastoručno napisao i kojim se potvrđuje ublažavanje potencijalno ništave odredbe dovoljan kako bi se ispunili zahtjevi pružanja informacija prije sklapanja ugovora i jasnoće iz članaka 4 i 5. Direktive 93/13, s ciljem ublažavanja vjerojatno ništave odredbe?

6. Je li činjenica da je inicijativu ublažavanja ili nagodbe pokrenula bankarska institucija i da je zabranjeno iznijeti dokument iz poslovnice banke, osim ako ga je potrošač potpisao, posebno važna prilikom ocjene moguće nepoštenosti odredbe o ublažavanju (članci 4. i 5. Direktive 93/13)?
7. Može li se ublažiti odredba koja je vjerojatno ništava zbog nepoštenosti (načelo neobvezatnosti)?
8. Može li se potrošač **odreći od podnošenja sudskih tužbi** protiv odredbe koja je vjerojatno ništava u odnosu na njega zbog nepoštenosti (članak 3. Direktive 93/13 u vezi s točkom 1. podtočkom (q) njezinog Priloga i načelo neobvezatnosti iz članka 6. Direktive)?
9. U slučaju potvrdnog odgovora, treba li obveza pružanja informacija prije sklapanja ugovora biti ista ili veća od one koja se zahtijevala u trenutku prvotnog sporazuma?
10. Onemogućava li obveza pružanja informacija prije sklapanja ugovora (članci 4. i 5. Direktive 93/13) to da se odredba o **odricanju** od podnošenja sudskih tužbi smatra **sekundarnom** i **dodatnom** (članci 3., 4. i 5. Direktive 93/13)?
11. Jesu li valjanost ublažavanja vjerojatno ništavih odredbi i odricanje od podnošenja sudskih tužbi kojima se traži njihovo proglašenje ništavima i bez učinka, protivni odvraćajućem učinku Direktive 93/13 u odnosu na poduzetnika ponuditelja (članak 7. Direktive 93/13 i presuda od 21. prosinca 2016., Gutiérrez Naranjo i dr. ⁽²⁾)?
12. Može li ugovorna odredba koja je vjerojatno ništava zbog nepoštenosti na temelju članaka 3. i 4. Direktive 93/13 obvezati potrošača na kojeg utječe ako financijska institucija nakon sklapanja ugovora u kojem je ta odredba sadržana postigne sporazum s klijentom prema kojem prodavatelj robe ili pružatelj usluga neće primjenjivati nepoštenu odredbu pod uvjetom da zauzvrat od potrošača primi neku drugu činidbu? Drugim riječima, sporazum sklopljen s potrošačem kojim se ništava odredba zamjenjuje drugom, za njega povoljnijom odredbom, daje učinak navedenoj ništavoj odredbi. Može li sporazum takve vrste biti protivan članku 6. stavku 1. Direktive 93/13?
13. Je li postupanje financijske institucije, poput onog opisanog u činjeničnom stanju, obuhvaćeno zabranom nepoštenog postupanja i nepoštene poslovne prakse u odnosu na potrošače, koja je predviđena u uvodnoj izjavi 14. i člancima 6. i 7. Direktive 2005/29 ⁽³⁾?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15, svezak 12., str. 24.)

⁽²⁾ Presuda od 21. prosinca 2016., Gutiérrez Naranjo i dr. (C-154/15, C-307/15 i C-308/15, EU:C:2016:980)

⁽³⁾ Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi) (SL 2005., L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. siječnja 2019. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) — X-GmbH
protiv Finanzamt Z**

(predmet C-48/19)

(2019/C 148/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof